

1 Thissalunikiyon

¹ Yih khat Paulus, Silwānus aur Tīmuthiyus kī taraf se hai.

Ham Thissalunikiyon kī jamāt ko likh rahe haiñ, unheñ jo K̄hudā Bāp aur K̄hudāwand Īsā Masīh par imān lāe haiñ.

Allāh āp ko fazl aur salāmatī baḅhshe.

Thissalunikiyon kī Zindagi aur Īmān

² Ham har waqt āp sab ke lie K̄hudā kā shukr karte aur apnī duāon meñ āp ko yād karte rahte haiñ. ³ Hameñ apne K̄hudā Bāp ke huzūr k̄hāskar āp kā amal, mehnat-mashaqqat aur sābitqadmī yād ātī rahtī hai. Āp apnā imān kitnī achchhī tarah amal meñ lāe, āp ne muhabbat kī rūh meñ kitnī mehnat-mashaqqat kī aur āp ne kitnī sābitqadmī dikhāī, aisī sābitqadmī jo sirf hamāre K̄hudāwand Īsā Masīh par ummīd hī dilā saktī hai. ⁴ Bhāīyo, Allāh āp se muhabbat rakhtā hai, aur hameñ pūrā ilm hai ki us ne āp ko wāqaī chun liyā hai. ⁵ Kyoñki jab ham ne Allāh kī k̄hushk̄habrī āp tak pahuñchāī to na sirf bāteñ karkē balki quwwat ke sāth, Rūhul-quds meñ aur pūre etamād ke sāth. Āp jānte haiñ ki jab ham āp ke pās the to ham ne kis tarah kī zindagi guzārī. Jo kuchh ham ne kiyā wuh āp kī k̄hātir kiyā. ⁶ Us waqt āp hamāre aur K̄hudāwand ke namūne par chalne lage. Agar che āp barī musībat meñ par gae to bhī āp ne hamāre paighām ko us k̄hushī ke sāth

qabūl kiyā jo sirf Rūhul-quds de saktā hai.
⁷ Yōn āp sūbā Makiduniyā aur sūbā Aḡhayā ke tamām imāndāroṅ ke lie namūnā ban gae.
⁸ Ḳhudāwand ke paighām kī āwāz āp meṅ se nikal kar na sirf Makiduniyā aur Aḡhayā meṅ sunāī dī, balki yih ḡhabar kī āp Allāh par imān rakhte haiṅ har jagah tak pahuṅch gāī hai. Natīje meṅ hameṅ kuchh kahne kī zarūrat nahīn rahī, ⁹ kyoṅki log har jagah bāt kar rahe haiṅ ki āp ne hameṅ kis tarah ḡhushāmdīd kahā hai, ki āp ne kis tarah butoṅ se muṅh pher kar Allāh kī taraf rujū kiyā tāki zindā aur haqīqī Ḳhudā kī ḡhidmat karen. ¹⁰ Log yih bhī kah rahe haiṅ ki ab āp is intazār meṅ haiṅ ki Allāh kā Farzand āsmān par se āe yānī Isā jise Allāh ne murdoṅ meṅ se zindā kar diyā aur jo hameṅ āne wāle ḡhazab se bachāegā.

2

Thissalunīke meṅ Paulus kā Kām

¹ Bhāiyo, āp jānte haiṅ ki hamārā āp ke pās ānā befāydā na huā. ² Āp us dukh se bhī wāqif haiṅ jo hameṅ āp ke pās āne se pahle sahnā paṛā, ki Filippī Shahr meṅ hamāre sāth kitnī badsulūkī huī thī. To bhī ham ne apne Ḳhudā kī madad se āp ko us kī ḡhushḡhabrī sunāne kī jurrat kī hālānki bahut muḡhālāfat kā sāmānā karnā paṛā. ³ Kyoṅki jab ham āp ko ubharte haiṅ to is ke pīchhe na to koī ḡhalat niyat hotī hai, na koī nāpāk maḡsad yā chālākī. ⁴ Nahīn, Allāh ne ḡhud hameṅ jānch kar is lāyḡ samjhā ki ham us kī ḡhushḡhabrī sunāne kī zimmedārī

sañbhāleñ. Isī binā par ham bolte haiñ, insānoñ ko ḡhush rakhne ke lie nahīñ balki Allāh ko jo hamāre diloñ ko parakhtā hai. ⁵ Āp ko bhī mālūm hai ki ham ne na ḡhushāmad se kām liyā, na ham pas-e-pardā lālchī the—Allāh hamārā gawāh hai! ⁶ Ham is maqsad se kām nahīñ kar rahe the ki log hamārī izzat karen, ḡhāh āp hoñ yā dīgar log. ⁷ Masīh ke rasūloñ kī haisiyat se ham āp ke lie mālī bojh ban sakte the, lekin ham āp ke darmiyān hote hue narmdil rahe, aisī māñ kī tarah jo apne chhoṭe bachchoñ kī parwarish kartī hai. ⁸ Hamārī āp ke lie chāhat itnī shadīd thī ki ham āp ko na sirf Allāh kī ḡhushḡhabrī kī barkat meñ sharīk karne ko taiyār the balki apnī zindagiyioñ meñ bhī. Hāñ, āp hameñ itne azīz the! ⁹ Bhāiyo, beshak āp ko yād hai ki ham ne kitnī saḡht mehnat-mashaqqat kī. Din rāt ham kām karte rahe tāki Allāh kī ḡhushḡhabrī sunāte waqt kisī par bojh na baneñ.

¹⁰ Āp aur Allāh hamāre gawāh haiñ ki āp imān lāne wāloñ ke sāth hamārā sulūk kitnā muqaddas, rāst aur be'ilzām thā. ¹¹ Kyoñki āp jānte haiñ ki ham ne āp meñ se har ek se aisā sulūk kiyā jaisā bāp apne bachchoñ ke sāth kartā hai. ¹² Ham āp kī hauslā-afzāi karte, āp ko tasallī dete aur āp ko samjhāte rahe ki āp Allāh ke lāyq zindagī guzāreñ, kyoñki wuh āp ko apnī bādshāhī aur jalāl meñ hissā lene ke lie bulātā hai.

¹³ Ek aur wajah hai ki ham har waqt ḡhudā kā shukr karte haiñ. Jab ham ne āp tak Allāh kā paighām pahuñchāyā to āp ne use sun kar yoñ qabūl kiyā jaisā yih haqīqat meñ hai yāñī

Allāh kā kalām jo insānoñ kī taraf se nahīn hai aur jo āp īmāndāroñ meñ kām kar rahā hai. ¹⁴ Bhāiyo, na sirf yih balki āp Yahūdiyā meñ Allāh kī un jamātoñ ke namūne par chal paṛe jo Masīh Īsā meñ haiñ. Kyoñki āp ko apne hamwatanoñ ke hāthoñ wuh kuchh sahnā paṛā jo unheñ pahle hī apne hamwatan Yahūdionoñ se sahnā paṛā thā. ¹⁵ Hāñ, Yahūdionoñ ne na sirf Ḳhudāwand Īsā aur nabiyon ko qatl kiyā balki hameñ bhī apne bīch meñ se nikāl diyā. Yih log Allāh ko pasand nahīn āte aur tamām logon ke ḳhilāf ho kar ¹⁶ hameñ is se rokne kī koshish karte haiñ ki Ġhairyahūdionoñ ko Allāh kī ḳhushḳhabrī sunāeñ, aisā na ho ki wuh najāt pāeñ. Yoñ wuh har waqt apne gunāhoñ kā pyālā kināre tak bharte jā rahe haiñ. Lekin Allāh kā pūrā ḡhazab un par nāzil ho chukā hai.

Paulus kī Un se Dubārā Milne kī Ḳhāhish

¹⁷ Bhāiyo, jab hameñ kuchh der ke lie āp se alag kar diyā gayā (go ham dil se āp ke sāth rahe) to ham ne baṛī ārzū se āp se milne kī pūrī koshish kī. ¹⁸ Kyoñki ham āp ke pās ānā chāhte the. Hāñ, maiñ Paulus ne bār bār āne kī koshish kī, lekin Iblīs ne hameñ rok liyā. ¹⁹ Āḳhir āp hī hamārī ummīd aur ḳhushī kā bāis haiñ. Āp hī hamārā inām aur hamārā tāj haiñ jis par ham apne Ḳhudāwand Īsā ke huzūr faḳhr kareñge jab wuh āegā. ²⁰ Hāñ, āp hamārā jalāl aur ḳhushī haiñ.

3

¹ Āḳhirkār ham yih hālat mazīd bardāsht na

kar sake. Ham ne faislā kiyā ki akele hī Athene meñ rah kar ² Tīmuthiyus ko bhej deñge jo hamārā bhāi aur Masīh kī ḡhushḡhabrī phailāne meñ hamāre sāth Allāh kī ḡhidmat kartā hai. Ham ne use bhej diyā tāki wuh āp ko mazbūt kare aur imān meñ āp kī hauslā-afzāi kare ³ tāki koī in musībatoñ se bechain na ho jāe. Kyonki āp ḡhud jānte haiñ ki in kā sāmna karnā hamāre lie Allāh kī marzī hai. ⁴ Balki jab ham āp ke pās the to ham ne is kī peshgoī kī ki hameñ musibat bardāsht karnī paregī. Aur aisā hī huā jaisā ki āp ḡhūb jānte haiñ. ⁵ Yihī wajah thī ki main ne Tīmuthiyus ko bhej diyā. Main yih hālāt bardāsht na kar sakā, is lie main ne use āp ke imān ko mālūm karne ke lie bhej diyā. Aisā na ho ki āzmāne wāle ne āp ko yoñ āzmāish meñ ḡāl diyā ho ki hamārī āp par mehnat zāe jāe.

⁶ Lekin ab Tīmuthiyus lauṡ āyā hai, aur wuh āp ke imān aur muhabbat ke bāre meñ achchhī ḡhabar le kar āyā hai. Us ne hameñ batāyā ki āp hameñ bahut yād karte haiñ aur ham se utnā hī milne ke ārzūmand haiñ jitnā ki ham āp se. ⁷ Bhāiyo, āp aur āp ke imān ke bāre meñ yih sun kar hamārī hauslā-afzāi huī, hālānki ham ḡhud tarah tarah ke dabāw aur musībatoñ meñ phañse hue haiñ. ⁸ Ab hamārī jān meñ jān ā gai hai, kyonki āp mazbūti se ḡhudāwand meñ qāym haiñ. ⁹ Ham āp kī wajah se Allāh ke kitne shukrguzār haiñ! Yih ḡhushī nāqābil-e-bayān hai jo ham āp kī wajah se Allāh ke huzūr mahsūs karte haiñ. ¹⁰ Din rāt ham baṡī sanjīdaḡī se duā karte rahte haiñ ki āp se dubārā mil kar wuh kamiyān pūrī karen jo āp ke imān meñ ab tak

rah gaī haiñ.

¹¹ Ab hamārā Ḳhudā aur Bāp ḳhud aur hamārā Ḳhudāwand Īsā rāstā khole tāki ham āp tak pahuñch sakeñ. ¹² Ḳhudāwand kare ki āp kī ek dūsre aur dīgar tamām logoñ se muhabbat itnī baṛh jāe ki wuh yoñ dil se chhalak uṭhe jis tarah āp ke lie hamārī muhabbat bhī chhalak rahī hai. ¹³ Kyoñki is tarah Allāh āp ke diloñ ko mazbūt karegā aur āp us waqt hamāre Ḳhudā aur Bāp ke huzūr be'īlzām aur muqaddas sābit hoñge jab hamārā Ḳhudāwand Īsā apne tamām muqaddasīn ke sāth āegā. Āmīn.

4

Allāh ko Pasandīdā Zindagī

¹ Bhāiyo, ek ākhirī bāt, āp ne ham se sīkh liyā thā ki hamārī zindagī kis tarah honī chāhie tāki wuh Allāh ko pasand āe. Aur āp is ke mutābiq zindagī guzārte bhī haiñ. Ab ham Ḳhudāwand Īsā meñ āp se darḳhāst aur āp kī hauslā-afzāī karte haiñ ki āp is meñ mazīd taraqqī karte jāeñ. ² Āp to un hidāyāt se wāqif haiñ jo ham ne āp ko Ḳhudāwand Īsā ke wasīle se dī thīñ. ³ Kyoñki Allāh kī marzī hai ki āp us ke lie maḳhsūs-omuqaddas hoñ, ki āp zinākārī se bāz raheñ. ⁴ Har ek apne badan par yoñ qābū pānā sīkh le ki wuh muqaddas aur sharīf zindagī guzār sake. ⁵ Wuh ḡhairīmāndāroñ kī tarah jo Allāh se nāwāqif haiñ shahwatparastī kā shikār na ho. ⁶ Is muāmale meñ koī apne bhāī kā gunāh na kare, na us se ḡhalat fāydā uṭhāe. Ḳhudāwand aise gunāhoñ kī sazā detā hai. Ham yih sab

kuchh batā chuke aur āp ko āgāh kar chuke haiñ. ⁷ Kyoñki Allāh ne hameñ nāpāk zindagī guzārne ke lie nahīn bulāyā balki maḥsūs-o-muqaddas zindagī guzārne ke lie. ⁸ Is lie jo yih hidāyāt radd kartā hai wuh insān ko nahīn balki Allāh ko radd kartā hai jo āp ko apnā muqaddas Rūh de detā hai.

⁹ Yih likhne kī zarūrat nahīn ki āp dūsre imāndāroñ se muhabbat rakheñ. Allāh ne khud āp ko ek dūsre se muhabbat rakhnā sikhāyā hai. ¹⁰ Aur haqīqatan āp Makiduniyā ke tamām bhāiyoñ se aisī hī muhabbat rakhte haiñ. To bhī bhāiyo, ham āp kī hauslā-afzāi karnā chāhte haiñ ki āp is meñ mazīd taraqqī karte jāeñ. ¹¹ Apnī izzat is meñ barqarār rakheñ ki āp sukūn se zindagī guzāreñ, apne farāyz adā kareñ aur apne hāthoñ se kām kareñ, jis tarah ham ne āp ko kah diyā thā. ¹² Jab āp aisā kareñge to ḡhairimāndār āp kī qadar kareñge aur āp kisī bhī chīz ke muhtāj nahīn raheñge.

Ḳhudāwand kī Āmad

¹³ Bhāiyo, ham chāhte haiñ ki āp un ke bāre meñ haqīqat jān leñ jo so gae haiñ tāki āp dūsroñ kī tarah jin kī koī ummīd nahīn mātām na kareñ. ¹⁴ Hamārā imān hai ki Īsā mar gayā aur dubārā jī uṭhā, is lie hamārā yih bhī imān hai ki jab Īsā wāpas āegā to Allāh us ke sāth un imāndāroñ ko bhī wāpas lāegā jo maut kī nīnd so gae haiñ.

¹⁵ Jo kuchh ham ab āp ko batā rahe haiñ wuh Ḳhudāwand kī tālīm hai. Ḳhudāwand kī āmad par ham jo zindā hoñge soe hue logoñ se

pahle Ḳhudāwand se nahīn mileñge. ¹⁶ Us waqt ūnchī āwāz se hukm diyā jāegā, farishtā-e-āzam kī āwāz sunāi degī, Allāh kā turam bajegā aur Ḳhudāwand ḳhud āsmān par se utar āegā. Tab pahle wuh jī uṭheñge jo Masīh meñ mar gae the. ¹⁷ In ke bād hī hameñ jo zindā hoñge bādaloñ par uṭhā liyā jāegā tāki hawā meñ Ḳhudāwand se mileñ. Phir ham hameshā Ḳhudāwand ke sāth raheñge. ¹⁸ Chunāñche in alfāz se ek dūsre ko tasallī diyā karen.

5

Ḳhudāwand kī Āmad ke lie Taiyār Rahnā

¹ Bhāiyo, is kī zarūrat nahīn ki ham āp ko likheñ kī yih sab kuchh kab aur kis mauqe par hogā. ² Kyoñki āp ḳhud ḳhūb jānte haiñ ki Ḳhudāwand kā din yoñ āegā jis tarah chor rāt ke waqt ghar meñ ghus ātā hai. ³ Jab log kaheñge, “Ab amn-o-amān hai,” to halākat achānak hī un par ān paṛegī. Wuh is tarah musībat meñ paṛ jāeñge jis tarah wuh aurat jis kā bachchā paidā ho rahā hai. Wuh hargiz nahīn bach sakeñge. ⁴ Lekin āp bhāiyo tārīkī kī girift meñ nahīn haiñ, is lie yih din chor kī tarah āp par ghālib nahīn ānā chāhie. ⁵ Kyoñki āp sab raushnī aur din ke farzand haiñ. Hamārā rāt yā tārīkī se koī wāstā nahīn. ⁶ Ġharz āeñ, ham dūsroñ kī mānind na hoñ jo soe hue haiñ balki jāgte raheñ, hoshmand raheñ. ⁷ Kyoñki rāt ke waqt hī log so jāte haiñ, rāt ke waqt hī log nashe meñ dhut ho jāte haiñ. ⁸ Lekin chūñki ham din ke haiñ is lie āeñ ham hosh meñ raheñ. Lāzim hai ki ham imān aur muhabbat ko zirābaktar ke taur par aur najāt kī

ummīd ko k̄hod ke taur par pahan leñ. ⁹ Kyoñki Allāh ne hameñ is lie nahīn chunā ki ham par apnā ghazab nāzil kare balki is lie ki ham apne K̄hudāwand Īsā Masīh ke wasīle se najāt pāeñ. ¹⁰ Us ne hamārī k̄hātir apnī jān de dī tāki ham us ke sāth jieñ, k̄hāh ham us kī āmad ke din murdā hoñ yā zindā. ¹¹ Is lie ek dūsre kī hauslā-afzāi aur tāmīr karte raheñ, jaisā ki āp kar bhī rahe haiñ.

Ākhirī Hidāyat aur Salām

¹² Bhāiyo, hamārī dar̄khāst hai ki āp un kī qadar kareñ jo āp ke darmiyān sak̄ht mehnat karke K̄hudāwand meñ āp kī rāhnumāi aur hidāyat karte haiñ. ¹³ Un kī k̄hidmat ko sāmne rakh kar pyār se un kī barī izzat kareñ. Aur ek dūsre ke sāth mel-milāp se zindagī guzāreñ.

¹⁴ Bhāiyo, ham is par zor denā chāhte haiñ ki unheñ sam̄jhāeñ jo beqāyda zindagī guzārte haiñ, unheñ tasallī deñ jo jaldī se māyūs ho jāte haiñ, kamzoroñ kā k̄hayāl rakheñ aur sab ko sabar se bardāsht kareñ. ¹⁵ Is par dhyān deñ ki koī kisī se burāi ke badle burāi na kare balki āp har waqt ek dūsre aur tamām logoñ ke sāth nek kām karne meñ lage raheñ.

¹⁶ Har waqt k̄hush raheñ, ¹⁷ bilānāghā duā kareñ, ¹⁸ aur har hālat meñ K̄hudā kā shukr kareñ. Kyoñki jab āp Masīh meñ haiñ to Allāh yihī kuchh āp se chāhtā hai.

¹⁹ Rūhul-quds ko mat bujhāeñ. ²⁰ Nabuwwatoñ kī tahqīr na kareñ. ²¹ Sab kuchh parakh kar wuh thāme rakheñ jo achchhā hai, ²² aur har qism kī burāi se bāz raheñ.

²³ Allāh ḳhud jo salāmatī kā Ḳhudā hai āp ko pūre taur par maḳhsūs-o-muḳaddas kare. Wuh kare ki āp pūre taur par rūh, jān aur badan samet us waqt tak mahfūz aur be'ilzām raheñ jab tak hamārā Ḳhudāwand Īsā Masīh wāpas nahīn ā jātā. ²⁴ Jo āp ko bulātā hai wuh wafādār hai aur wuh aisā karegā bhī.

²⁵ Bhāiyo, hamāre lie duā kareñ.

²⁶ Tamām bhāiyoñ ko hamārī taraf se bosā denā.

²⁷ Ḳhudāwand ke huzūr main āp ko tākīd kartā hūñ ki yih ḳhat tamām bhāiyoñ ke sāmne parhā jāe.

²⁸ Hamāre Ḳhudāwand Īsā Masīh kā fazl āp ke sāth hotā rahe.

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-05-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 7 May 2022

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30